

NettiPyhis Marraskuu 15

Teemakertomus

Tänään pääsemme kuulemaan,
mitä tapahtui eräänä syksynä susi

Pertti Välkylle Löydätkös Pertti Välkyn kuvasta?

Pertti Välkky asui suuressa metsässä yhdessä eläinystäviensä kanssa. Ketäs eläinystäviä Pertti Välkyllä on?

Talvi oli tulossa. Illat alkoivat hämärtyä ja yöt olivat pimeitä. Lehdet tippuivat ja monet linnut muuttivat etelään.

Eräänä päivänä eläimet keksivät tehdä yhdessä talon, jossa olisi hyvä kaikkien asua suojassa talvella.

He alkoivat innoissaan hommiin. Yksi haki puita, toinen sammalta eristeeksi, kolmas naulasi ja neljäs vieritti kiviä perustaksi.

Pertti Välkky huomasi, että ystävät rakentavat taloa. Hän tuli ja kysyi. Saanko minäkin osallistua? Tottahan toki toiset sanoivat. Kiva kun on meitä monta ja voimme yhdessä tehdä. Päivä kului rakennellen ja toiset huomasivat, että Pertti oli aika kova neuvomaan. Ilta hämärtyi ja he päättivät jatkaa seuraavana aamuna.

Aamulla Pertti oli ensimmäisenä paikalla. Kun toiset eläimet tulivat, Pertti motti:

- Te olette myöhässä! Töitä piti jatkaa jo aiemmin.

Vaivihkaa eläimet alkoivat hommiin. Pertti oli koko ajan työnjohtajana. Milloin laudat olivat vinoja ja milloin kivet väärän mallisia. Milloin joku ei osannut naulata oikein. Talosta piti tulla punainen Pertin mielestä. Lopulta kaikilla oli paha mieli, eikä kukaan halunnut tehdä mitään. He antoivat Pertin tehdä työt eivätkä halunneet alkaa Perttiä.

Eläimet lähtivät paikalta vaivihkaa jokainen vuorollaan. He löysivät läheltä kivan metsäaukion ja ajattelivat, että mitäs jos rakennettaisiin tänne oma talo ilman Perttiä. Kaikkien mielestä se oli hyvä ajatus ja niin he alkoivat töihin. Talosta ei tullut yhtä hieno ja suora, mutta hyvä ja lämmin kuitenkin. Maaliakaan ei heille enää riittänyt, mutta se ei haitannut.

Pian Pertti huomasi olevansa yksin. Hän sai talon valmiiksi juuri kun alkoi leijailla ensimmäiset lumihuutalet. Pertti asusteli yksin talossansa ja ajatteli:

- Miten tämä näin meni? On ikävää olla yksin? Olinkohan minä liian ilkeä kavereilleni?

Sitten se päätti tehdä jotain. Pertti nikkaroi yön ja aamulla hän meni toisten talon luokse.

- Anteeksi, kun olin ilkeä. Ollaanko kavereita.

Ja totta kai toiset antoivat anteeksi.

Pertti oli tehnyt hienon kelkan kaikille yhteiseksi.

Vaikka tietenkin pitää elää niin, ettei toista satuta tai loukkaa, joskus me teemme tahtomattakin jotain, mikä satuttaa toista. Paha sana, tönäisy.. Silloin on pieni tärkeä sana ANTEEKSI tärkeä. Raamatussakin Jeesus opettaa meitä, antamaan ja pyytämään anteeksi, jotta kaikilla on hyvä elää.

Isä meidän –rukouksessakin pyydämme pahoja tekojamme anteeksi ja Jumala on luvannut ne antaa anteeksi. Ja eikös tulekin hyvä mieli, kun pyytää ja antaa anteeksi.

ANTEEKSI on tärkeä sana KIITOKSEN ja OLE HYVÄN lisäksi.

”Minkä te tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää se heille.” Jeesus sanoo.